

Останній танок

Григорій Хорошко

Всі ми танцюємо на своїй тропі.
І все пливемо, як ті кораблі.
І все кружляє життя нас в танку.
Даруючи волю нам всім п'янку.

Так само і серце наше кружляє.
І спокою так все ніяк не пізнає.
І сягає до палкості всіх почуттів.
Забувши буття усіх інших чуттів.

Тепер лише серце всім тілом керує.
І навіть душа її владі слугує.
І не має нікого... є лише два серця.
Що не розлучать роки і існування кінця.

Вони на віки себе об'єднали.
Вони в почутті власні душі сховали.